

erat enim) protulit : « Et præcipiat, inquit, vestra sanctitas has litteras, a Berengario editas, si libet, recitari, quas ego quidem ab ipso nequaquam accepi, sed cum eas cuidam suo familiari, nomine Paulo, per veredarium dirigeret, violenter rapui; » quibus susceptis et ad recitandum traditis, omnium aures eriguntur, ora in silentium componuntur, corda ad intelligendum quæ continebantur in eis præparantur. Sed inter legendum multum repente fit murmur, et per singula absurdi sensus verba gravis instrepsit fremitus. Itaque omnibus talis lectio, quoniam nequissima sordebat hæresi, vehementer displicuit, damnato proinde communi sententia talium auctore, damnatis ejus complicitibus, tum codice Joannis Scoti, ex quo ea quæ damnabantur sumpta videbantur. Concilio soluto discessum est ea conditione, ut, nisi respiceret ejusmodi perversitatis auctor, cum sequacibus suis ab omni exercitu Francorum præeuntibus clericis, cum [forte, in] ecclesiastico apparatu instanter quæsit, ubicunque

convenissent eo usque obsiderentur, donec aut consentirent catholicæ fidei, aut mortis pœnas luituri caperentur. Quamobrem territi, non multo post in concilio super fidei suæ statu conventi, ita se sicut Ecclesia tenet catholica credere fideliter et sapere publice professi sunt. Delatisque sanctorum pignoribus, ut omnibus satisfacerent atque de veritate fidei quam professi fuerant eos qui aderant certos facerent sacramentum dederunt. Sed omissa de talibus relatione, quos post hæc ad apostasiam et priorem vomitum audivimus redisse, libelli hujus tenorem, in quo fidei nostræ sinceritatem, juxta antiquorum Patrum auctoritatem, multis eorum exemplis adhibitis, ut potuimus, fideliter ostendimus, tandem claudamus, Dominum omnipotentem totis præcordiis glorificantes, cujus est donum et gratia, ut fideliter credamus et bene agamus, qui vivit et regnat in Trinitate unica et unitate perfecta per omnia sæcula sæculorum.

EPITAPHIUM AINARDI ABBATIS DIVENSIS,

Auctore DURANDO.

(ORDERIC. VITAL., *Hist. eccles.* lib. IV, apud DUCHESNE, *Historiæ Northmannorum Scriptores*, pag. 545.)

Hic jacet Ainardus redolens ut pistica nardus
Virtutum multis floribus et meritis.
A quo fundatus locus est hic, ædificatus
Ingenti studio, nec modico pretio.
Vir fuit hic magnus, probitate suavis et agnus,
Vita conspicuus, dogmate præcipuus,
Sobrius et castus, prudens, simplex et honestus,

C Pollens consilio, clarus in officio.
Mentis huic gravitas erat et maturior ætas,
Canaque cæsaries, sed tenuis facies.
Quem nonus decimus Februo promente Kalendas,
Abstulit ultima sors, et rapuit cita mors.
Pro quo qui transis supplex orare memor sis,
Ut sit ei saties alma Dei facies.

EPITAPHIUM MABILIAE COMITISSÆ,

ROGERII DE MONTGOMERICO UXORIS,

Auctore DURANDO.

(ORDERIC. VITAL., *Hist. eccles.* lib. V, ubi supra, p. 578.)

Alta clarentum de stirpe creata parentum
Hæc tegitur tumba maxima Mabilia.
Hæc inter celebres famosa magis mulieres
Claruit in lato orbe sui merito.
Acrior ingenio, sensu vigil, impigra facto,
Utilis eloquio, provida consilio.
Exilis forma, sed grandis prorsus honestas,

D Dapsilis in sumptu, culta satis habitu.
Hæc scutum patriæ fuit, hæc munitio marchæ,
Vicinisque suis grata vel horribilis.
Sed quia mortales non omnia possumus omnes,
Hæc periit gladio, nocte precepta dolo.
Et quia nunc opus est defunctæ ferre juvamen,
Quisquis amicus adest subveniendo probet.